

## Î N C H E I E R E

16 iunie 2016

mun. Chișinău

### Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată “Farmacia 89 Sănătate”, Cojocaru Maria,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocaru Maria împotriva comisiei de lichidare a societății cu răspundere limitată “Farmacia 89 Sănătate” cu privire la încasarea salariului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015

#### c o n s t a t ă :

La 31 octombrie 2014 administratorul cu funcții retrase și lichidatorul SRL “Farmacia 89 Sănătate”, Cojocaru Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva comisiei de lichidare a societății cu răspundere limitată “Farmacia 89 Sănătate” cu privire la încasarea salariului.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 16 noiembrie 2011 i-a fost retrasă funcția de administrator al SRL “Farmacia 89 Sănătate” cu menținerea calității de membru al Comisiei de lichidare în cadrul societății vizate, fiind aprobat procesul-verbal din 01 noiembrie 2011 care nu prevedea retragerea funcțiilor de administrator.

Menționează că, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 29 noiembrie 2011 i s-a retras funcția de administrator, fiind înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice în calitate de lichidator și administrator cu funcții retrase, fapt confirmat prin extrasul nr. 25887 din 02 ianuarie 2012 eliberat de Camera Înregistrării de Stat.

Consideră că, nu a fost concediată din funcția de administrator al SRL “Farmacia 89 Sănătate”, nefiind emis nici un ordin în acest sens cu somarea sa în privința concedierii în legătură cu lichidarea societății, prin urmare pretinde la încasarea salariului începînd cu data pronunțării încheierii judecătorești din 16 noiembrie 2011.

Solicită încasarea salariului pentru anul 2011 în sumă de 4400 de lei, pentru anul 2012 în sumă de 5200 de lei, pentru anul 2013 în sumă de 5600 de lei, pentru anul 2014 în sumă de 6600 de lei, pentru anul 2015 în sumă de 7600 de lei și conform art. 330 alin. (3) din Codul muncii, 5% din suma neachitată la timp pentru fiecare zi de întârziere.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 mai 2015 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță a reținut că, după intentarea procedurii de lichidare, Cojocaru Maria a

devenit lichidator al societății alături de alți lichidatori desemnați de instanța de judecată prin hotărîrea Judecătorei Economice de Circumscripție din 26 noiembrie 2009, astfel din momentul intrării în vigoare a hotărîrii funcția de lichidator este incompatibilă cu executarea funcției de administrator care a fost preluată de comisia de lichidatori or, nefiind admisă dubla administrare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Cojocaru Maria și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 20 mai 2015.

La data de 03 martie 2016 lichidatorul SRL “Farmacia 89 Sănătate”, Cojocaru Maria a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a constatat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, iar instanțele inferioare nu s-au pronunțat asupra respectării de către angajator a legislației muncii care a dus la privarea ilegală a recurentei de a munci.

Susține că, materialul probatoriu atestă faptul deținerii concomitente a funcției de administrator cu funcții retrase precum și de lichidator al SRL “Farmacia 89 Sănătate”, respectiv faptul dat denotă că, dînsa nu a fost concediată din funcția de administrator al societății și urmează să beneficieze de plățile salariale cuvenite.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea

probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel nu a constatat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, iar instanțele inferioare nu s-au pronunțat asupra respectării de către angajator a legislației muncii care a dus la privarea ilegală a recurenteii de a munci poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute deoarece, la caz, s-a determinat cert că, din momentul pronunțării încheierii Judecătoriei Economice de Circumscripție din 11 noiembrie 2011 (f.d. 42), funcția de administrator a Mariei Cojocaru în cadrul SRL “Farmacia 89 Sănătate” a încetat, fiind menținută doar calitatea acesteia de membru a Comisiei de lichidare. Mențiunile din actele eliberate de Camera Înregistrării de Stat confirmă că, funcția de administrator a fost retrasă, respectiv nu poate fi solicitată o remunerație pentru o funcție care nu a fost realmente prestată.

Completul consideră necesar de a remarca faptul că, în procedura de lichidare relațiile juridice dintre fostul administrator Cojocaru Maria și SRL “Farmacia 89 Sănătate” sunt reglementate de norme juridice speciale care pot deroga de la prevederile Codului muncii, în speță destituirea din funcția de administrator fiind dispusă de instanța de judecată.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de lichidatorul SRL “Farmacia 89 Sănătate”, Cojocaru Maria ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de lichidatorul societății cu răspundere limitată “Farmacia 89 Sănătate”, Cojocaru Maria se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan